

Creative Leadership of School Administrators Affecting the Effectiveness of Schools under the Sa Kaeo Provincial Administrative Organization

Anuwat Nonpho¹, Prasong Tochot² and Sujitra Arampongpun³

¹M.Ed. (Educational Administration), Faculty of Education and Liberal Arts, College of Asian Scholars, Thailand

²⁻³Faculty of Education and Liberal Arts, College of Asian Scholars, Thailand

¹E-mail: toonkondee1234@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-5760-8239>

²E-mail: prasong@cas.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-5729-8655>

³E-mail: Sujitra@cas.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-9012-6472>

Received 09/03/2025

Revised 15/03/2025

Accepted 20/04/2025

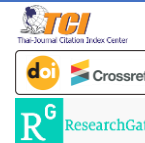
Abstract

Background and Aims: Educational administrators play an important role in driving the quality of education and developing innovation within the organization. Applying creative thinking to management helps promote effective learning and creates an organizational culture that is conducive to sustainable development. Therefore, studying the relationship between creative leadership and institutional effectiveness is important for the development of education in the current era. The objectives of this research are: 1) to study the level of creative leadership of educational administrators, 2) to study the level of effectiveness of educational institutions, 3) to study the relationship between creative leadership of educational administrators and institutional effectiveness, and 4) to study how creative leadership of educational administrators affects institutional effectiveness.

Methodology: This research is a Survey Research. The sample group used in the research is 394 school administrators and teachers under the Sa Kaeo Provincial Administrative Organization in the academic year 2024. The sample size was calculated using Taro Yamane's formula. The sample group was 198 people from stratified sampling by school size. Proportional comparison and simple random sampling by lottery were used. The research instrument was a questionnaire with a reliability value of 0.975. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean score, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and multiple regression analysis.

Results: It was found that 1. The level of creative leadership of school administrators under the Sa Kaeo Provincial Administrative Organization, according to the opinions of school administrators and teaching personnel, was at the highest level overall. When considering each aspect, it was found that teamwork in seeking knowledge, cooperation, problem solving, imagination, creating images of the future that should be the aspect of examining shared beliefs, asking questions, and collecting, analyzing, and interpreting data were at the highest level. 2. The level of effectiveness of school administrators under the Sa Kaeo Provincial Administrative Organization, according to the opinions of school administrators and teaching personnel, was at the highest level overall. When considering each aspect, it was found

that the ability to produce students with high academic achievement, the ability to develop students with positive attitudes, the ability to adjust and develop the school, and the ability to solve problems within the school were at the highest level. 3. The relationship between creative leadership of school administrators and school effectiveness of the findings indicates a significant positive correlation ($r = .873$, $p < .01$), with problem-solving collaboration and shared belief assessment being the most influential factors. 4. Creative leadership of school administrators affecting the effectiveness of educational institutions under the Sa Kaeo Provincial Administrative Organization. Multiple regression analysis showed positive results, with a value ($R = .873$) at a high level and a value ($R^2 = .762$) that was statistically significant at the 0.001 level.

Conclusion: Creative leadership of school administrators has a positive relationship with the effectiveness of schools under the Sa Kaeo Provincial Administrative Organization. Creative leaders can promote organizational development and increase the quality of education management effectively. The results of this research can be used as a guideline for developing leadership of administrators and policy-making to improve the quality of education in the future.

Keywords: Leadership; School Administrators; Effectiveness

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว

อนุวัฒน์ โนนโพธิ์¹, ประสงค์ ต่อโชติ² และ สุจิตรา อารัมพงษ์พันธ์³

¹นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย

²⁻³คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาและพัฒนา นวัตกรรมภายในองค์กร การนำแนวคิดสร้างสรรค์มาปรับใช้ในการบริหารช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนั้น การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิง สร้างสรรค์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาในยุคปัจจุบัน การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาระดับประสิทธิผลของ สถานศึกษา 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผล ของสถานศึกษา และ 4) ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ สถานศึกษา

ระเบียบวิธีการวิจัย: การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ปีการศึกษา 2567 จำนวน 394 คน กำหนดขนาดของกลุ่ม ตัวอย่างโดยคำนวณจากสูตรของ ทาโร ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 198 คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ตามขนาดของสถานศึกษา ใช้การเทียบสัดส่วนและใช้การสุ่มแบบอย่างง่ายโดยการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.975 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และใช้การวิเคราะห์ถดถอย เชิงพหุคูณ

ผลการวิจัย: 1. ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้าน พบว่าการทำงานแบบทีมในการสืบเสาะหาความรู้ ด้านการร่วมมือกัน แก้ปัญหา ด้านการเงินตนาการสร้าง ภาพของอนาคตที่ควรเป็นด้านการตรวจสอบความเชื่อร่วมกัน ด้านการถามคำถาม และด้านการรวบรวมวิเคราะห์ และแปลผลข้อมูลอยู่ในระดับมากที่สุด 2. ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด สระแก้ว ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรครู โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้านความสามารถในการ พัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษาและด้าน ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด 3.ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา ($r = .873, p < .01$) โดยมีองค์ประกอบที่ส่งผลมากที่สุด ได้แก่ การร่วมมือ กันแก้ปัญหา และการตรวจสอบความเชื่อร่วมกัน 4. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ส่งผล ทางบวก มีค่า ($R = .873$) อยู่ในระดับสูงและมีค่า ($R^2 = .762$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ 0.001

สรุปผล: ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยผู้นำที่มีความคิดสร้างสรรค์สามารถส่งเสริมการพัฒนองค์กรและเพิ่มคุณภาพการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารและการกำหนดนโยบายเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในอนาคตต่อไป

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ; ผู้บริหารสถานศึกษา; ประสิทธิภาพ

บทนำ

ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเทคโนโลยี สังคม และเศรษฐกิจ การบริหารการศึกษาในยุคปัจจุบันจึงต้องการภาวะผู้นำที่มีความสามารถในการคิดเชิงสร้างสรรค์ สามารถบริหารจัดการเชิงนวัตกรรม และมีศักยภาพในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (Northouse, 2021) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ (Creative Leadership) เป็นแนวคิดที่ได้รับความนิยมมากขึ้นในแวดวงการศึกษา เนื่องจากผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำในลักษณะนี้สามารถส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงในทางบวก และสร้างแรงบันดาลใจให้กับบุคลากรภายในองค์กรได้ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์จะสามารถบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพได้ดียิ่งขึ้น โดยการใช้แนวทางการคิดที่แปลกใหม่ เปิดกว้างต่อความคิดเห็นของผู้อื่น และส่งเสริมให้บุคลากรมีโอกาสพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง งานวิจัยของ Amabile & Pratt (2016) ชี้ให้เห็นว่าผู้นำที่สามารถกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมภายในองค์กร จะส่งผลให้บุคลากรมีความพึงพอใจในการทำงานสูงขึ้น และทำให้ประสิทธิผลขององค์กรเพิ่มขึ้น

ผู้บริหารต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (สุพิชชา ภูกันงาม, 2560) ผู้นำ จะต้องผูกพันกับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ต้องหมั่นศึกษาหาความรู้ และประสบการณ์ใหม่ เพื่อคงความมีทักษะ ความรู้ที่จำเป็นในยุคศตวรรษที่ 21 อยู่เสมอ ผู้นำจำเป็นต้องมีทักษะ ความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ การสร้างความรู้อย่างต่อเนื่อง สร้างสรรค์สภาพแวดล้อม อันทรงพลังที่เอื้อต่อการเรียนรู้และนวัตกรรม มีทักษะการสื่อสารและความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล ทำงานและเรียนรู้กันเป็นทีม สามารถบริหารความขัดแย้งและมีทักษะ การเจรจาต่อรอง นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารและการจัดการเรียนรู้มีความคิดสร้างสรรค์และสามารถบูรณาการความรู้และวิธีการ มีการเปลี่ยนแปลงที่ คำนึงถึงบริบท (กนกอร สมปราษฎณ์, 2560)

ในบริบทของ อบจ.สระแก้ว แม้จะมีการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหาร แต่ยังขาดการวิจัยเชิงลึกที่ศึกษาผลกระทบของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยตรง ซึ่งพบว่ามีสถานศึกษาในสังกัดที่ต้องเผชิญกับความท้าทายหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นการขาดแคลนครุฑพยากรณ์ การเปลี่ยนแปลงของนโยบายทางการศึกษา และความคาดหวังที่สูงขึ้นจากสังคม (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว, 2566) ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด อบจ.สระแก้ว จำเป็นต้องมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ เพื่อสามารถนำพาสถานศึกษาให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง และเพิ่มประสิทธิผลของสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ทั้งนี้ เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้บริหารให้สามารถนำพาสถานศึกษาไปสู่ความเป็นเลิศทาง

การศึกษา ตลอดจนเป็นแนวทางในการพิจารณาตัดสินใจ ปรับปรุงแก้ไข เพื่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1 เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว
- 2 เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว
- 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลของของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว
- 4 เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว

การทบทวนวรรณกรรม

1. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์
อาร์ต และ พาเซลล์ (Ash and Persall, 2007) กล่าวว่า หลักการของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ประกอบไปด้วย 10 ประการ ได้แก่
 1. การเรียนรู้แบบทีม การคิดอย่างหวังผล และการร่วมมือร่วมใจกันแก้ปัญหา ควรนำมาใช้ แทนกลไกการ ควบคุมการตัดสินใจจากเบื้องบนตลอดจนการบังคับสั่ง การให้ทำแบบเดียวกัน
 2. ควรมีมุมมองครุ่นว่าเป็นผู้นำ และผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำของผู้นำ โดยผู้นำทั้งหลายเหล่านี้ต้องมีทักษะการตั้งคำถามที่เหมาะสม (คำถามที่ได้คำตอบที่ลุ่มลึก) มากกว่าการแสดงตนว่าเป็นผู้รอบรู้คำตอบของทุกคำถาม
 3. ความสัมพันธ์ของการปฏิบัติงานควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของการไว้วางใจต่อกัน ผู้นำจะต้องไม่มีทัศนคติว่าครูและนักเรียนชอบหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ (ทำนองทฤษฎี X ของ McGregor) แต่มีหน้าที่ช่วยให้คนเหล่านี้มีความกล้าต่อการปฏิบัติสิ่งใหม่ ๆ
 4. ผู้นำควรปรับเปลี่ยนทัศนคติจาก “ให้ทุกคนทำตามคำสั่งและยึดหลักทำแบบเดียวกัน” ไปเป็นการกระตุ้นให้กำลังใจและสนับสนุนความคิดริเริ่มและค้นคว้านวัตกรรมใหม่ ๆ ของครู
 5. ผู้นำควรให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับผู้อื่น และต่อกระบวนการมากกว่างานเอกสารและงานธุรการประจำแต่ควรบริหารเวลาไปกับกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มขึ้น
 6. ผู้นำควรเน้นถึงความสำคัญของลูกค้ายึดหลักการ ให้บริการ ทฤษฎีนี้ถือว่าครูและบุคลากรคือลูกค้าโดยตรงของผู้บริหารสถานศึกษา ดังนั้นหน้าที่สำคัญที่สุดของผู้บริหารสถานศึกษา ก็คือการให้บริการแก่ลูกค้าของตน
 7. กำหนดผู้นำ ควรสร้างเครือข่ายให้เกิดการสื่อสารแบบสองทาง มากกว่าช่องทางของสารสนเทศเพียงทิศทางเดียว
 8. การเป็นผู้นำแบบสร้างสรรค์จำเป็นต้องอาศัยความเอาใจใส่ใกล้ชิด การปรากฏตัวอยู่กับงานและอยู่ใกล้ชิดกับลูกค้าของตน ผู้นำควรใช้หลักนิเทศภายในแบบแะเวียนไปยังหน่วยต่าง ๆ ทั่วทั้งสถานศึกษาและชุมชนที่ล้อมรอบสถานศึกษาเพื่อไปรับฟังและเรียนรู้ไปสอบถามไปสร้างสัมพันธภาพ และไปเสาะหาแนวทางที่เป็นไปได้ในเรื่องต่าง ๆ

9. ผู้นำแบบสร้างสรรค์จะกระจายอำนาจการตัดสินใจแก่บุคคลที่ได้ปฏิบัติงานต่าง ๆ ของสถานศึกษา และจะทำหน้าที่ปกป้องคนเหล่านี้เมื่อมีการแทรกแซงการทำงานจากภายนอก

10. ผู้นำแบบสร้างสรรค์ต้องมีความสามารถสูง ในการปฏิบัติภารกิจอยู่ท่ามกลางสภาวะแวดล้อมที่ไม่แน่นอนเป็นผู้เรียนรู้การบริหารความเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบเพื่อให้หน่วยงานได้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงนั้น และเป็นผู้ที่ไม่ยึดติดกับสถานภาพเดิมที่เป็นอยู่ของสถานศึกษา

อีกทั้ง สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2559) ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า ในยุค เศรษฐกิจแบบสารสนเทศ พบว่าองค์กรที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดจะต้องดำเนินธุรกิจที่ใช้ความรู้เป็นฐานที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กร ในสภาวะแวดล้อมเช่นนี้ใน สถานศึกษาก็เช่นเดียวกันจำเป็นต้องปรับตัวให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างแท้จริง เป็นที่ต้องสร้างความท้าทายให้กับผู้เรียน ผู้บริหารในฐานะผู้นำในการจัดการศึกษาของสถานศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องเป็นผู้นำที่มีความสามารถในการคาดการณ์ล่วงหน้า และนำการเปลี่ยนแปลงต้องสร้างวัฒนธรรมใหม่โดยทำให้ทุกคนแสดงภาวะผู้นำได้อย่างกว้างขวางทั่วทั้งสถานศึกษาจะเต็มไปด้วยผู้นำที่สร้างความมีประสิทธิภาพโดยการเรียนรู้การทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมสร้างความสำนึกในความรับผิดชอบร่วมแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ทั้งในสถานการณ์ปกติ และสถานการณ์ที่เสี่ยง มุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการจัดการศึกษา ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อ การดำรงชีวิตในอนาคตและเป็นที่พึงปรารถนาของสังคม

สามารถสรุปได้ ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์มีหลักการสำคัญคือ การเปิดกว้าง กระตุ้นนวัตกรรม กล้าตัดสินใจ ทำงานเป็นทีม ปรับตัวได้ดี และเป็นแบบอย่างที่ดี ผู้นำที่ยึดหลักการเหล่านี้จะสามารถขับเคลื่อนองค์กรและสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อสังคมได้

2. ประสิทธิภาพของสถานศึกษา

ฮอย และมิสเกล (Hoy and Miskel, 1985 อ้างถึงใน สุวณิต สุระสังข์, 2554) ได้เสนอแนวคิดในการประเมินประสิทธิภาพของสถานศึกษาไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารครูในการดำเนินงานในสถานศึกษาทั้งการบริการการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการจัดบรรยากาศและทรัพยากรอย่างเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนมีผลการเรียนดีมีความคิด สร้างสรรค์มีความเชื่อมั่นในตนเองนักเรียนในสถานศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ย อยู่ในระดับสูง

2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารครูในการดำเนินงานในสถานศึกษาทางด้านการบริหารจัดการ การอบรมส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย รู้จักพัฒนาตนเอง และมีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษา

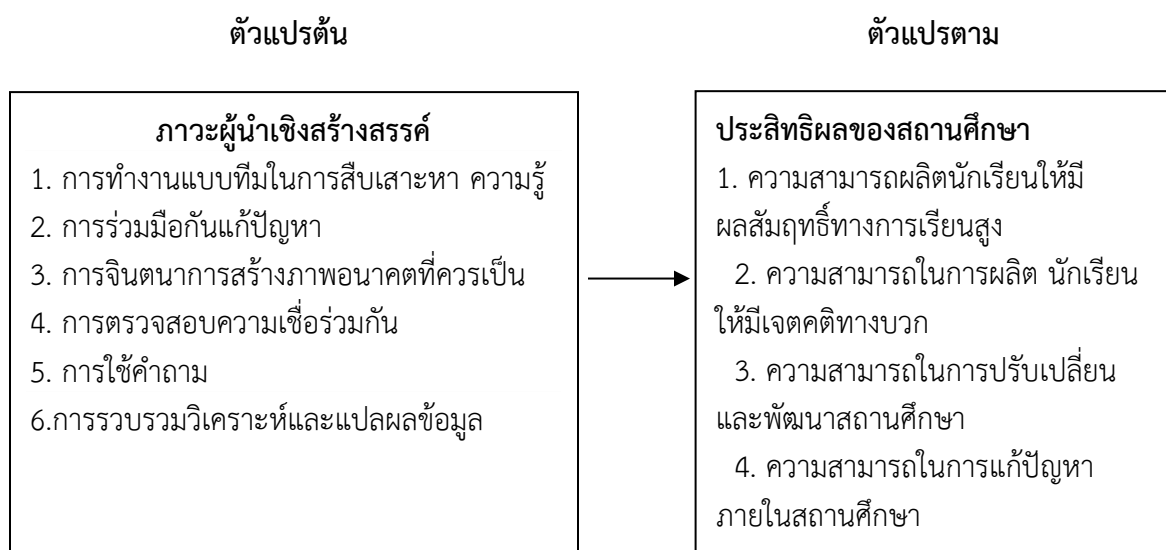
3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม หมายถึงความสามารถของผู้บริหารครูในการปรับเปลี่ยนการดำเนินงานด้านการบริหาร ด้านการเรียนการสอนรวมถึงการปรับหลักสูตร เพื่อให้สถานศึกษาก้าวหน้าทันสมัยทันกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบันได้อย่างรวดเร็ว

4. ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารครูในการช่วยกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งด้านการเรียนการสอน การปกครองนักเรียน และงานรับผิดชอบอื่น จนประสบความสำเร็จหรือเป็นไปด้วยดีเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาที่วางไว้สรุปได้ว่าองค์ประกอบของประสิทธิภาพของสถานศึกษา ประกอบด้วย ความสามารถผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงความสามารถ

ในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษาความพึงพอใจในการทำงานของครูและความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษางานเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงกำหนดตัวแปรต้นจากแนวคิดภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของ Ash and Persall ประกอบไปด้วย 1) การทำงานแบบทีมในการสืบเสาะหาความรู้ 2) การร่วมมือกันแก้ปัญหา 3) การจินตนาการสร้างภาพอนาคตที่ควรเป็น 4) การตรวจสอบความเชื่อร่วมกัน 5) การใช้คำถาม และ 6) การรวบรวมวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ตัวแปรตามจาก แนวคิดในการประเมินประสิทธิผลสถานศึกษาของ Hoy and Miskel ประกอบไปด้วย 1) ความสามารถผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีเจตคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายใน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ปีการศึกษา 2567 จำนวน 394 คน (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว, 2566)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ปีการศึกษา 2567 จำนวน 198 คน มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณจากสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967 อ้างถึงใน ธาณินทร์ ศิลป์จารุ, 2549) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % โดยใช้ความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม 5%

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามโดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์ทำงาน และ ขนาดของสถานศึกษา
เกี่ยวกับแบบสอบถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา

การวัดความคิดเห็นที่มีต่อตัวแปรของข้อคำถามในส่วนที่ 2 – 3 ใช้มาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale Method) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) ของลิเคิร์ต (Likert, 1932) 5 ระดับ

วิธีการสร้างเครื่องมือและพัฒนาเครื่องมือ จากศึกษาการสร้างเครื่องมือจากเอกสาร ตำรา และแนวความคิดจากงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์และประสิทธิผลของสถานศึกษา แล้วสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง โดยกำหนดประเด็นหลักและประเด็นย่อยให้ ครอบคลุมเนื้อหาสาระตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของการวิจัย จึงนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตลอดจนความเหมาะสมในการใช้ภาษาแล้วนำผลมาคำนวณหาค่าดัชนีความ สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ ซึ่งคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67 – 1.00 แล้วจึงนำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยเครื่องมือวิจัยผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ (IOC = 0.90) และมีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) ที่ระดับ 0.975

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปขอความร่วมมือจากผู้บริหารสถานศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนจึงดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม เพื่อนำไปดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติและสรุปผลตามขั้นตอนของการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์ทำงาน และ ขนาดของสถานศึกษา วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา และตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายด้าน และโดยรวม จากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ ตามแนวคิดของฌองส์ ทีปประชัย (2547) โดยแบ่งคะแนนเป็นช่วงๆ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ เพื่อวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา

ผลการวิจัย

จากการศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว สามารถวิเคราะห์ผลการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปส่วนบุคคล

ตารางที่ 1 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลสถานภาพ	ความถี่ (n=198)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	79	39.9
หญิง	119	60.1
อายุ		
1. ต่ำกว่า 30 ปี	58	29.3
2. อายุ 31-40 ปี	98	49.5
3. อายุ 41-50 ปี	24	12.1
4. อายุ 51 ปีขึ้นไป	18	9.1
ประสบการณ์ในการทำงาน		
1. ไม่เกิน 10 ปี	76	38.4
2. 10 - 20 ปี	97	49.0
3. 21 - 30 ปี	16	8.1
4. 31 ปีขึ้นไป	9	4.5
ขนาดของสถานศึกษา		
1. สถานศึกษาขนาดเล็ก	29	14.6
2. สถานศึกษาขนาดกลาง	111	56.1
3. สถานศึกษาขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	58	29.3

จากตารางที่ 1 พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุดร้อยละ 60.1 เพศชาย ร้อยละ 39.9 อายุ 31 – 40 ปี มากที่สุด ร้อยละ 49.5 รองลงมา อายุต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ 29.3 และ อายุ 51 ปีขึ้นไปน้อยที่สุด ร้อยละ 9.1 ประสบการณ์ทำงาน 10–20 ปี มากที่สุด ร้อยละ 49.0 รองลงมา อายุไม่เกิน 10 ปี ร้อยละ 38.4 และ 31 ปีขึ้นไป น้อยที่สุด ร้อยละ 4.5 โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดกลางร้อยละ 56.1 รองลงมาปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ร้อยละ 29.3 และปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดเล็กน้อยที่สุด ร้อยละ 14.6

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว

ตารางที่ 3 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ตามความคิดเห็นของบุคลากร ครู โดยภาพรวม

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของ ผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ความเห็น
1. การทำงานแบบทีมในการสืบเสาะหาความรู้	4.62	0.39	มากที่สุด
2. การร่วมมือกันแก้ปัญหา	4.64	0.41	มากที่สุด
3. การจินตนาการสร้างภาพของอนาคตที่ควรเป็น	4.69	0.33	มากที่สุด
4. การตรวจสอบความเชื่อร่วมกัน	4.63	0.38	มากที่สุด
5. การถามคำถาม	4.67	0.37	มากที่สุด
6. การรวบรวมวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล	4.64	0.38	มากที่สุด
รวม	4.67	0.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามี ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ด้านการจินตนาการสร้างภาพของอนาคตที่ควรเป็น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.33) รองลงมาคือด้านการถามคำถาม ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.37) และด้านการทำงานแบบทีมในการสืบเสาะหาความรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.39)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ในภาพรวม

	ประสิทธิผลของสถานศึกษาในภาพรวม (Y)			
	r	Sig	ทิศทางความสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของ ผู้บริหารสถานศึกษา (X)	.873**	0.000**	ทางบวก	สูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .873^{**}$) แสดงให้เห็นว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาอยู่ในระดับสูง

ตอนที่ 5 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว

ตารางที่ 5 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวม ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยภาพรวม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว

	R	R2	Adj R2	β	Sig.
ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของ ผู้บริหารสถานศึกษา (X)	.873	0.762	.761	.873	.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01

จากตารางที่ 5 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวม (X) ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยภาพรวม (Y) สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) มีความสัมพันธ์ทางบวก มีค่า ($R = .873$) อยู่ในระดับสูง และมีค่า ($R^2 = .762$) อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ ระดับ 0.001 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวม ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยภาพรวม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว

และสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารมีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($R^2 = .762$, $p < .001$) โดยองค์ประกอบที่มีผลสูงสุดคือ การจินตนาการสร้างภาพอนาคตและการทำงานเป็นทีม

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ มีการทำงานแบบทีมในการสืบเสาะหาความรู้ การร่วมมือกันแก้ปัญหา การจินตนาการสร้าง ภาพอนาคตที่ควรเป็น การตรวจสอบความเชื่อร่วมกัน การใช้คำถาม การรวบรวม วิเคราะห์และ แปลผลข้อมูล สอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา ศิลา (2556) ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางเขน ผลการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร สถานศึกษาโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก และจักรกฤษณ์ โปตาพล (2556) ได้ศึกษา ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของ ผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร มีระดับการแสดงออก ภาวะผู้นำ เชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับมาก ดังนั้น ผู้บริหารการศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จึงควรนำผลการวิจัย ครั้งนี้ไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อ ประโยชน์ในการจัดการศึกษาและการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่

1.1 ด้านการทำงานแบบทีมในการสืบเสาะหาความรู้ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษา สนับสนุนครูในการแสวงหาความรู้ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ในการ พัฒนาด้านการเรียนการสอน มีทักษะสร้างแรงจูงใจให้เห็นความสำคัญของทีมงาน และการทำงานเป็น ทีม เพื่อให้เกิดประสิทธิผล พร้อมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาและคนในทีม และผู้บริหาร กระตุ้นให้บุคลากรครูสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มินาสันสาคร (2564) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมความเป็นผู้นำแบบสร้างสรรค์ของผู้บริหาร สถานศึกษาตาม ทักษะของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พังงา ภาพรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็น

รายด้าน พบว่า พฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการกระตุ้นครู อาจารย์ตั้ง วงสนทนาอย่างสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมากที่สุด การร่วมมือร่วมใจกันแก้ปัญหา อยู่ใน ระดับมากที่สุด การจินตนาการสร้างภาพของอนาคตที่ควรเป็น อยู่ใน ระดับมากที่สุด รองลงมา การใช้ คำถาม อยู่ใน ระดับมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การพิจารณา ตรวจสอบความเชื่อ ร่วมกัน อยู่ใน ระดับมากที่สุด และการทำงานแบบทีมในการสืบเสาะหาความรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

1.2 การร่วมมือกันแก้ปัญหา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารมีการ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกับบุคลากรครู โดยมุ่งเน้น ประโยชน์สูงสุดของ สถานศึกษา มีการกระตุ้นให้ บุคลากรครูคิดแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยมีวิธีการแก้ปัญหาหลากหลายกว่าหนึ่งทางเลือก ผู้บริหารและบุคลากร ครูร่วมกันหาทางออกที่ดีที่สุด เพื่อให้ทุกฝ่ายพอใจและได้รับผลประโยชน์สูงสุด ซึ่ง สอดคล้องกับ การศึกษาของ เสาวนีย์ สมบูรณ์ศิริรัตน์ (2562) ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี เขต 2 ภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ได้แก่ ด้าน ความไว้วางใจ ด้านความยืดหยุ่น ด้านการแก้ปัญหา ด้านวิสัยทัศน์ และด้าน จินตนาการ

1.3 การจินตนาการสร้างภาพอนาคตที่ควรเป็น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารมีเป้าหมายในการบริหารสถานศึกษาที่ชัดเจน มี กระบวนการทำงานรูปแบบใหม่ๆ ที่ทำให้ สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพอยู่เสมอ และผู้บริหารมีแนวทางในการ บริหารจัดการองค์กรให้มี ประสิทธิภาพอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรอชียะห์ ลาเต๊ะ (2561) ซึ่งกล่าวถึง จินตนาการของผู้บริหาร ว่าผู้บริหารควรเป็นผู้นำที่มีลักษณะของการเป็นผู้ที่มีสติปัญญาอันเฉลียวฉลาด มีความ รอบรู้ ตลอดจนเป็นผู้ที่มีไหวพริบในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และกล้าที่จะ เปลี่ยนแปลงความคิดเดิม ๆ เพื่อ การพัฒนาการศึกษาที่มีคุณภาพและต้องเป็นผู้นำที่มีความสามารถ ในการบูรณาการความรู้และทักษะมาใช้ในการ บริหารจัดการสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์กับ สถานศึกษา

1.4 การตรวจสอบความเชื่อร่วมกัน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสร้าง ความเชื่อถือไว้วางใจให้กับบุคลากรครูด้วยการยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์และความ ยุติธรรม มีความเมตตา เป็นกลาง ซื่อสัตย์ และมีความมุ่งมั่น รวมถึงการยอมรับ ข้อผิดพลาดที่เกิดจาก การปฏิบัติงานของบุคลากรครู และเปิดโอกาสให้บุคลากรครูได้แสดงความคิดเห็น พร้อมรับ ฟังปัญหา และให้ความช่วยเหลือผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งสอดคล้องกับ มีนา สันสาคร (2557) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรม ความเป็นผู้นำแบบสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาตาม ทศณะของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพังงา ด้านการพิจารณา ตรวจสอบความเชื่อร่วมกัน ภาพรวม ทศณะอยู่ใน ระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สถานศึกษามีการจัด ประชุมวางระบบการปฏิบัติงาน ให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ปรับปรุงวิธีส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งโดย เน้นการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มี ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ผู้บริหารใช้วิธีระดมสมอง ของครูเพื่อการ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ใน สถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

1.5 การใช้คำถาม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารถามคำถามแก่ บุคลากรครูเพื่อให้เกิดกระบวนการคิด ค้นคว้าหาคำตอบเพื่อแก้ปัญหา และสรุปแนวคิดได้ด้วยตนเอง มีกลวิธีในการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้บุคลากรครูตั้งคำถามและตอบคำถาม เพื่อหา แนวทางในการ แก้ปัญหาด้วยตนเอง และมีการกระตุ้นบุคลากรครูเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัย จารินี สิทธิจ้อย และคณะ (2558) ทำการวิจัยเรื่องภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร สถานศึกษา ที่ ส่งผลกระทบต่อบรรยากาศของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 2 พบว่า ภาวะ ผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 มี ค่าเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับมาก

1.6 การรวบรวมวิเคราะห์และแปลผลสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารนำรายงานสรุปผลมาวิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนในอนาคต มีการนำรายงานการ สรุปผลมาวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น และนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ประโยชน์ ในการทำงานได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับโคเฮน (Cohen, 1990 อ้างถึงใน ญาณิ ขำสุวรรณ, 2560) ที่กล่าวว่า การกระตุ้นทางปัญญาโดยการที่ผู้บริหารต้องแสดงให้เห็นการคิดค้นกลวิธี และมี ส่วนร่วมในการแสดงออกถึงปัญญาในเรื่องตนเองและผู้ตาม โดยการวิเคราะห์วางแผนการนำไปปฏิบัติ การแปลผล การประเมินผลงาน การปฏิบัติเช่นนี้แสดงให้เห็นบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของ ผู้บริหาร ในระดับที่สามารถมองเข้าใจ เกิดมโนทัศน์และพูดให้ผู้ร่วมงานทราบถึงภาวะคุกคามที่ องค์การกำลังเผชิญอยู่ บอกจุดแข็ง จุดอ่อน และเปรียบเทียบผลประโยชน์ที่ได้รับ

2. ประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากความสามารถผลิตนักเรียนให้มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สามารถพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก สามารถปรับเปลี่ยนและ พัฒนาสถานศึกษา มีความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พชรพล ธรรมมา (2561) ที่ได้ศึกษาประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเรียงอันดับจากมากไปน้อย คือ ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยน และพัฒนาสถานศึกษา ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียน ให้มีทัศนคติทางบวก ด้านความสามารถ ในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และ สุดท้ายด้านความสามารถ ในการแก้ปัญหา ภายในสถานศึกษา และสอดคล้องกับการศึกษาของ พัทธพร ร่วมรักษ์ (2563) ที่ได้ศึกษา ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 9 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่

2.1 ความสามารถผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียน ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่สูงขึ้น และนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาแต่ละระดับสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีผลงานทางวิชาการ สามารถได้รับรางวัลจากหน่วยงานภาครัฐและ เอกชน รวมถึงบุคลากรครูมีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการศึกษาของ สมเดช เรืองขจร (2559) ที่ได้ศึกษาประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 2 ในภาพรวมมีระดับการมีประสิทธิผลของ โรงเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความสามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนา โรงเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและด้านความสามารถพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก มีความ คิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านความสามารถผลิตนักเรียน ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และ ด้านความสามารถแก้ปัญหาภายในโรงเรียน มีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมาก

2.2 ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถประพฤติตนตาม ระเบียบวินัยของโรงเรียนและมีการศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอมีความ กระตือรือร้นและนำทักษะชีวิตมาใช้ในการพัฒนาตนเองและแก้ปัญหา มีความรู้ความเข้าใจในการนำ แนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต และให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จิตา วิหครัตน์ (2558) ที่ได้ศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ความสามารถผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน

สูง ความสามารถในการพัฒนาปรับเปลี่ยนสถานศึกษาให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และ ความสามารถในการแก้ปัญหาสถานศึกษา

2.3 ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก บุคลากรครูมีการนำแนวคิดวิธีการตลอดจนเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการ เรียนการสอน มีการปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานด้านการเรียน การสอนได้อย่างต่อเนื่องและ เหมาะสม มีความกระตือรือร้นที่จะปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองอย่างต่อเนื่อง สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน บุคลากรครูมีการประเมิน การเรียนรู้ที่เหมาะสมตรงกับศักยภาพและความต้องการของผู้เรียน บุคลากรครูยอมรับการ เปลี่ยนแปลงในด้าน ต่างๆ ทั้งทางด้านการบริหารและการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของ น้ำอ้อย สุนทร พฤษ (2559) ประสิทธิภาพของโรงเรียนดีประจำตำบล สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 ในภาพรวมมีผลการ ปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความสามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนา โรงเรียน รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายใน โรงเรียน ด้านความสามารถในการ พัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้าน ความสามารถผลิตนักเรียนให้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

2.4 ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมและ รายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูร่วมกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน สถานศึกษาได้เป็นอย่างดี ผู้บริหารและครูสามารถจัดลำดับความสำคัญในการแก้ปัญหาของสถานศึกษาได้ มีการ ตัดสินใจสั่งการ ได้อย่างมีขั้นตอน และผู้บริหารปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของสถานศึกษาเป็น สำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชื่นกมล ประสาร (2559) ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้าน เรียงตามลำดับ ด้าน ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา ด้านความสามารถในการ ปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษาให้ เข้ากับสิ่งแวดล้อม ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มี ทัศนคติทางบวก และด้านความสามารถในการ ผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

3.ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้วความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวม กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ในภาพรวม มีความสัมพันธ์ ทางบวก ซึ่งเพื่อแสดงให้เห็นว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร สถานศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผล ของสถานศึกษา อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์การทำงานแบบทีมใน การสืบเสาะหาความรู้ การร่วมมือกันแก้ปัญหา การจินตนาการสร้างภาพของอนาคตที่ควรเป็น การตรวจสอบ ความเชื่อร่วมกัน การถามคำถาม การรวบรวมวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล มีสอดคล้องกับ ขวัญฤทัย ภูสาระ (2562) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่าในภาพรวมมี ความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุศรา ปุณริบูรณ์ (2563) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ของสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต21 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่าง องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของ ผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษามัศึกษามีความสัมพันธ์ ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับการศึกษาของ ซูโฮรี มะลิเป็ง (2565) ได้ศึกษา ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ใน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่าโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์

ระดับสูงในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 หอสมจากการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารทั้ง 4 ด้านกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 ในภาพรวม พบว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ด้านการมีจินตนาการมีความสัมพันธ์ (ค่า r) กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในภาพรวมมากที่สุด ($r = .806$) รองลงมาคือด้านการมีความยืดหยุ่น ด้านการมีวิสัยทัศน์และด้านความไว้วางใจมีความสัมพันธ์น้อยที่สุด

4. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) มีความสัมพันธ์ทางบวก มีค่า ($R = .873$) อยู่ในระดับสูง และมีค่า ($R^2 = .762$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ 0.001 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา มีการทำงานแบบทีมในการสืบเสาะหาความรู้ สนับสนุนครูในการแสวงหาความรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาการเรียน การสอน มีทักษะสร้างแรงจูงใจให้เห็นความสำคัญของทีมงานและการทำงานเป็นทีม เพื่อให้เกิดประสิทธิผล พร้อมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาและคนในทีม และผู้บริหารกระตุ้นให้ บุคลากรครูสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน การร่วมมือกันแก้ปัญหา ผู้บริหารมีการ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกับบุคลากรครู โดยมุ่งเน้น ประโยชน์สูงสุดของสถานศึกษา มีการกระตุ้นให้ บุคลากรครูคิดแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยมีวิธีการแก้ปัญหามากกว่าหนึ่งทางเลือก ผู้บริหารและบุคลากร ครูร่วมกันหาทางออกที่ดีที่สุด เพื่อให้ทุกฝ่ายพอใจและได้รับผลประโยชน์สูงสุด การจินตนาการ สร้าง ภาพอนาคตที่ควรเป็น ผู้บริหารมีเป้าหมายในการบริหารสถานศึกษาที่ชัดเจน มีกระบวนการ ทำงานรูปแบบใหม่ๆ ที่ทำให้สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพอยู่เสมอ และผู้บริหารมีแนวทางในการ บริหารจัดการองค์กรให้มี ประสิทธิภาพอยู่เสมอ การตรวจสอบความเชื่อร่วมกัน ผู้บริหารสร้างความ เชื่อถือไว้วางใจให้กับบุคลากรครูด้วยการยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์และความ ยุติธรรม มีความเมตตา เป็นกลาง ซื่อสัตย์ และมีความมุ่งมั่น รวมถึงการยอมรับข้อผิดพลาดที่เกิดจากการปฏิบัติงานของบุคลากรครู และเปิดโอกาสให้บุคลากรครูได้แสดงความคิดเห็น พร้อมรับฟังปัญหาและให้ความช่วยเหลือผู้ใต้บังคับบัญชา การใช้คำถาม เนื่องจากผู้บริหารถามคำถามแก่บุคลากรครูเพื่อให้ เกิดกระบวนการคิด ค้นคว้าหาคำตอบเพื่อแก้ปัญหาและสรุปแนวคิดได้ด้วยตนเอง มีกลวิธีในการตั้ง คำถามเพื่อกระตุ้นให้บุคลากรครูตั้งคำถามและตอบคำถาม เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาด้วย ตนเอง และมีการกระตุ้นบุคลากรครูเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การรวบรวมวิเคราะห์และแปล ผลข้อมูล ผู้บริหารนำรายงานสรุปผลมาวิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนในอนาคต มีการนำ รายงานการสรุปผลมาวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น และนำผลการวิเคราะห์ไป ใช้ประโยชน์ในการทำงานได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ สุภาพ ฤทธิ์บำรุง (2556) ที่ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 30 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิง สร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่กา รศึกษา มัธยมศึกษาเขต 30 โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับมากทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ยังสอดคล้องกับการศึกษาของหทัยรัตน์ วิโย (2564) ที่ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิง สร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษ ที่ 21 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จังหวัดหนองคาย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ของผู้บริหารสถานศึกษากับการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จังหวัดหนองคาย มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาผู้วิจัยจึงรวบรวมข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการนำผลวิจัยไปใช้และการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 จากการศึกษาพบว่า สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้วด้านการงานแบบทีมในการสืบเสาะหา ความรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้น ผู้บริหารควรสนับสนุนครูในการแสวงหาความรู้เพื่อสร้าง องค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาการเรียนการสอน มีทักษะสร้างแรงจูงใจให้เห็นความสำคัญของ ทีมงานและการทำงานเป็นทีม เพื่อให้เกิดประสิทธิผล พร้อมรับฟังความคิดเห็นของผู้ได้บังคับบัญชา และคนในทีม และมีการกระตุ้นให้บุคลากรสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน

1.2 จากการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้น สถานศึกษาควรมีการจัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีการ จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนในระดับที่สูงขึ้น นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาแต่ละระดับสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มี ผลงานทางวิชาการ สามารถได้รับรางวัลจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมถึงบุคลากรมีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 จากการศึกษาพบว่า สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว มีอิทธิพลเชิงบวก เพราะฉะนั้นเมื่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับสูง จะส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของสถานศึกษาให้มีระดับสูงขึ้นเช่นกัน ซึ่งจะเป็ผลดีต่อประสิทธิภาพของการพัฒนา สถานศึกษาต่อไป

1.4 จากการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ด้านการร่วมมือกันแก้ปัญหาส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ในระดับ ต่ำสุด ดังนั้นผู้บริหารควรมีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกับบุคลากร โดยมุ่งเน้นประโยชน์สูงสุดของสถานศึกษา จะทำให้การบริหารสถานศึกษาเกิดประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีความ แตกต่าง หลากหลาย สามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิภาพของสถานศึกษาในแต่ละด้าน เช่น ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารบุคคล ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหาร ทั่วไป ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา หรือเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาหรือ สมรรถนะการปฏิบัติงานของบุคลากร เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นองค์ความรู้ในการพัฒนาคุณภาพ สถานศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กนกอร สมปราชญ์. (2560). ภาวะผู้นำการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน: การศึกษาทฤษฎีฐานราก.

วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 12(34), 51-65.

กาญจนา ศิลา. (2556). การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัด

กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางเขน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ.

- ขวัญฤทัย ภูสาระ. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- จักรกฤษณ์ โปตาพล. (2556). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วิทยาลัยวิทยาเขตลำช้าง.
- จารินี สิกุลจ้อย, พงนัย มั่งคั่ง และ สุนันทา โกธา. (2558). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อบรรยากาศของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2. วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 10(1), 171-182.
- ชื่นกมล ประสาทร์. (2559). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะครูกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา พระนครศรีอยุธยา.
- ชูไธรี มะลิเป้ง. (2565). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ญาณิ ขำสุวรรณ. (2560). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในอำเภอ เมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานการศึกษามัธยมศึกษาจันทบุรีเขต 17. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฐิตา วิหครัตน์. (2558). การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาใน จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- ณรงค์ ทิพย์ประชัย. (2547). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความท้าทายในการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในระบบการศึกษาทางไกล มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2549). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ. รามศรีพรหมชาติ.
- น้ำอ้อย สุนทรพฤกษ์. (2559). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศภายในสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาตีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน.
- บุศรา ปุณรีบุรณ์. (2563). องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พชรพล ธรรมมา. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พัชรพร ร่วมรักษ์. (2563). ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- มีนา สันสาคร. (2557). พฤติกรรมความเป็นผู้นำแบบสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพังงา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- รอชียะห์ ลาเต๊ะ. (2561). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา อิสลาม จังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ข
- สมเดช เรืองขจร. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2559). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24. วารสารการบริหารการปกครอง, 5(2), 64 - 72.
- สุพิชชา พุ่งกันงาม. (2559). การวิเคราะห์แบบภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา จังหวัดปทุมธานีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- สุภาพ ฤทธิ์บำรุง. (2556). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 30. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 8(2), 190-198.
- สุวนิต สุระสังข์. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนในจังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เสวนีย์ สมบูรณ์ศรีโรจน์. (2562). การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีธัญบุรี.
- หทัยรัตน์ วิโย. (2564). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของ ครูใน ศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว. (2566). รายงานผลการปฏิบัติราชการ ประจำปี 2566. กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม: องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว.
- Amabile, T. M., & Pratt, M. G. (2016). The dynamic componential model of creativity and innovation in organizations: Making progress, making meaning. *Research in Organizational Behavior*, 36, 157-183.
- Ash, R. C. & Persall, J. M. (2007). *The principle as Chief Learning Officer: The New Work of Formative Leadership*. Birmingham: The University of Birmingham.
- Cohen, A. D. (1990). *Language Learning: Insight for Learners, Teachers and Researchers*. New York: Newbury House/Harper Row.
- Hoy, W. K., & Miskel, G. G. (1987). *Educational Administration: Theory, Research, and Practice*. New York: Random House Trade.
- Likert, R. (1932). A Technique for the Measurement of Attitudes. *Archives of Psychology*. 140, 1-55.
- Northouse, P. G. (2021). *Leadership: Theory and practice (9th ed.)*. SAGE Publications.
- Yamane, T. (1967). *Statistics: An Introductory Analysis*. 2nd Edition, Harper and Row, New York.